

ת"פ 23805/09 - מדינת ישראל נגד א. ע

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13-09-23805 מדינת ישראל נ. ע
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן נשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א. ע

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נדב רייכמן

ב"כ הנאשם: עו"ד צבי ותורי

הכרעת דין

רקע

1. אני מזacha את הנאשם משלוש עבירות של איומים באישום הראשוני, ומרשיע את הנאשם ביותר העבירות המיותחות לו בכתב האישום, ובעבירה נוספת של איומים הכל כمفорт להלן.

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר אווח שני אישומים כדלקמן:

א. באישום הראשוני יוחסו לנאים ארבע עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "החוק").

ב. באישום השני יוחסו לנאים ארבע עבירות של **תקיפה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(2) לחוק, **ואיומים** לפי סעיף 192 לחוק.

3. הנאשם והמתלוונת היו בני זוג נשואים, ולהם בן ליד 1996 (להלן: "המתלון").

4. על-פי המתואר בעובדות **האישום הראשוני**, בתאריך 10.9.13 שב הנאשם מעבודתו לדירה בה שהה אותה עת המתלוונת. עובה למועד זה התקשר הנאשם למטלונת שלוש פעמים, אך היא לא ענתה. בהמשך, ניגש הנאשם למטלונת ואמר לה: "**למה את לא עונה? שאני אשבור לך את הפלפון**". בתגובה ענתה המתלוונת לנאים כי הוא לא ישבור לה פעם נוספת את הפלפון. בהמשך אמר הנאשם למטלונת: "את אישה נשואה, את חיבת לענות, ורקתי לידע אם יש אוכל בבית". בתגובה ענתה לו המתלוונת שלא יתקרב אליה. הנאשם תפס בחולצתה של המתלוונת, והחל מגדר אותה. בהמשך צעק המתלוון לעבר הנאשם שיתרחק מהmateלונת. הנאשם תפס צלחת זכוכית בידיו, ואים על המתלוון **שיירוק עליו את הצלחת**, בעודו אומר לו: "**אם אתה גבר, באו נרד למטה ונלך מכאן**". המתלוונת התקשרה והזעיקה משטרת. משהבחן הנאשם בכך צעק לעברה: "**זה לא כדאי לך, זה עולה לך בזקן, אני שורף הכל פה**". במקביל נעל את דלת הכניסה לדירה, **נטל סכין מטבח** והכנסה מאחוריו גבו בגומי התחתונים, והוסיף "**אני ארצח את כולכם**". בהמשך, הניח הנאשם את הסכין, חיזג בעצמו למשטרה ומסר שהוא אומלל. בהמשך

עמוד 1

ניגש למתלון ואמר לו: "אם אני איה בבית מעצר, אני ארצה אותו".

5. על-פי המתוар באישום **השני, בתאריך 15.8.13** בצהרים, בדירה, פרץ ויכוח בין הנאשם למתלון על רקע רצונו של הנאשם ללוות כספים אחרים. הנאשם והמתלון החלו מגדים זה את זה, והנתגונם אף יrisk בפניהם של המתلون. הנאשם דחף את המתلون באמצעות הכתף. המתلون, דחף אף הוא את הנאשם באמצעות הכתף. הנאשם צעק לעבר המתلون: "מי אתה שתדיח אותי בחזרה", הרים כסא וזרק אותו לעבר המתلون, שהתגונן באמצעות הכסא שזרק לעברו הנאשם. המתلون הצעיק משטרת. משמעו הנאשם את שיחת המתلون למשטרת, אמר לו: "אני ארצה אותך, אם אני איה היום בתא המעצר, אני יצא מטה המעצר, וארצה אותך".

6. הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום. לגבי האישום הראשון טען כי התקיים דין ודברים בין המעורבים באירוע, אך הכחיש שאיים. אישר שהתקשר למשטרת. לגבי האישום השני, הכחיש את הדברים. טען כי ביקש לדודת לҚנות סיגריות, המתلون כעס עליו שהוא יצא ל_kvנות סיגריות ולא בא אליו לשיעור נהייה, חסם את הדלת, הנאשם היזז ויצא מהדירה. כאשר חזר, המשטרה כבר הייתה בדירה. הכחיש את זריקת הכסא ואת האיים (עמ' 3).

עדויות וראיות המאשימה

7. **העד המתلون**, בנו של הנאשם (עמ' 6). המתلون מסר שהוא בן 18, ביום 15.8.13 (האישום השני), הוא ישן, שמע את הנאשם משוחח עם מישחו על העברת כספים, הנאשם ירד למטה ושב הביתה. המתلون קבע עם הנאשם שיבוא עמו לשיעור נהייה. באותו תקופה הנאשם נגה לצאת מחוץ לבית ולשוב לאחר כוינויים. המתلون ביקש ממנו שלא ילך. הנאשם אמר לו "מי אתה שתגידי לי לא ללבכת", והחל לדחוף אותו. המתلون קילל בחזרה, ואמר לו שהבטיח שלא ילך. הנאשם דחף אותו עם הכתף, המתلون התנדג, והנתגונם אמר לו "מי אתה שתדיח אותי", לך כסא עץ של המטבח וזרק אותו במרקח של שני מטרים. המתلون הגן על פניו באמצעות ידיים. הנאשם הרים את הכסא השני, והמתلون הרים את הכסא הראשון והגן על עצמו, ולאחר מכן הזמן זמן משטרת. הנאשם אמר שגם הוא ישב בתא המעצר, הוא ישרוף את הבית ויירוג אותו. באותו זמן המתлонנות, אמרו, חזרה לבית מעבודתה ושמעה את הדברים. המתلون הכחיש שיחסם את הדלת. הנאשם יrisk על פני המתلون כאשר ניסה לדחוף אותו מהדלת. המתلون הכחיש שהעליל על אביו.

לגביה האישום הראשון, ביום 10.9.14, הנאשם יצא ערבית קודם מהבית וחזר למחרת אותה צ', הגיע מזיע, עצבני ועם עיניים אדומות. נכנס בסערה הביתה, והחל לדחוף את המתлонנות על קר שאינה עונה לוטלפון, ועל קר שאון לו אוכל בית. שבר תמונה. המתلون אמר לנאם שלא ידבר קר לאמו, והנתגונם השיב שלא יתערב. הנאשם דחף את המתлонנות ומשך אותה. המתلون העיף את הנתבע באמורו כי לא הגיע בה, הנאשם השיב שלא יתערב, והמתlonנות נבהלה והתקשרה למשטרת. הנאשם שמע זאת ו"השתגע". הLR למטבח, לך סכין עם ידית כתומה מהמטבח, הצמידה לתחתונו, נעל את הדלת ואמר שהוא הולך להרוג אותם. המתلون צעק לו "אבא מה אתה עושה", המתlonנות נבהלה, וזה הנאשם חזר לאחור, הניח את הסכין על השיש וירד למטה עד להגעת השוטרים (עמ' 8). קודם לכן, הנאשם אמר על המתlonנות שישbor את הטלפון, לך את הטלפון מהשולחן ודחף אותה. הנאשם אמר שישרגם. לאחר שרוען זכרונו, הוסיף העד כי באישום הראשון, הנאשם לך צלחת ואים ש"ידפק" לו את הצלחת בראש. לאחר שהנתגונם הLR, הוא ירד ועלה עוד פעם, ואף שבר צלחות. באישום הראשון הנאשם אמרו עליו באמורו "בוא נרד למטה ונלך מכאן", תריב איתי כמו גבר, למה הזמן שוטרים, למה אתה מלשין עלי".

בחקירה הנגידת מסר המתلون שבאים השני התקשר למשטרת ואמר שהנתגונם משטול ומסומם, וכן הנאשם היה מסומם, "בקרייז" עם עיניים אדומות (עמ' 9-8). פעמים קודמות המתlonנות ניסו לשלווח אותו למקום גמילה, אך הנאשם לא סיים את הטיפול. המתلون טען שלא שיקר, וכי אין לו אינטрас לשעות כן. המתلون תיאר מקרים בעבר בנסיבות

להתמכרות הנאשם לסמים. היה אירוע בעבר שבו אמו הכתה אותו. המתלוון אישר שאמר לאביו דברים קשים בכל הנוגע לשימוש בסמים, ולאופן שבו הוא מממן את רכישת הסמים (עמ' 10, ש' 16). הבהיר שאמר שיתפור לו תיק. המתלוון מסר שהוא מפחד מהנאשם מאוד. האירוע באישום השwi החל כאשר המתלוון רצה שהנאשם יلوוה אותו לשיעור נהייה, הנאשם רצה לצאת מהבית, והמתלוון נעל את הדלת כדי שלא יצא (עמ' 11). המתלוון הסביר כי על אף שהוא מפחד מאביו, נעל את הדלת כדי שלא יצא. הנאשם דחף אותו באליםות כדי לצאת החוצה. לאחר שהנאשם הדף את המתלוון, ניסה המתלוון לדוחוף אותו חזרה עם הכסא, הנאשם ירך עלייו, אמר לו מי אתה שתדחוף אותי, לך את הכסא וזרק עליו, המתלוון הבן על עצמו עם הידיים והכסא נפל למרגלותיו. הנאשם לקח כסא שני וניסה לזרוק עליו, והמתלוון לקח את הכסא הראשון, הבן על עצמו ואז התקשר למטרתה (עמ' 12, ש' 28-25). הנאשם זרק את הכסא הראשון לעברו ולא על הרצפה, הכסא פגע בידו, ורק לאחר מכן נפל ארצחה. לאחר מכן, הנאשם יצא מהבית. הנאשם ירד למטה, לאחר מספר דקות עלה למעלה. לאחר שירד, המתלוון התקשר לאמו (עמ' 14-13). לאחר שעלה הוא שבר צלחת ותמונה, ושוב ירד. שבירת הצלחת הייתה באחד משני האירועים (עמ' 14, ש' 18-17). המתלוון אישר כי הנאשם איים שיירוף את ביתם ווירגס אם ישב במעצר (עמ' 15). המתלוון הדגים כיצד הנאשם באישום הראשון הכניס את הסcin לגומי של תחתונו (עמ' 16, ש' 8). עד מסר שהנאשם גם הנייף את הסcin. המתלוון אישר שעיקלו לנאשם את הגייפ בשל חובות, והם חוששים שייעקלו להם את הבית (עמ' 18).

8. **המתלוונת העידה בבית-המשפט** (עמ' 20 ואילך). המתלוונת מסרה כי היא נשואה לנאשם כ- 20 שנה, עובדת כאחות. באישום השני, ביום 15.8.13, הייתה בדרך הביתה, קיבלת טלפון מהמתלוון אשר מסר לה כי הזמן משטרת, משומש שהנאשם שבר כסא על ראשו (עמ' 21). היא הגיעה הביתה ומצאה כסא שבור על הרצפה, מכיה בדלת ואת הנאשם והמתלוון עומדים וצועקים זה על זה, כאשר הנאשם אומר לו שיירוג אותו, כיוון שהזמן משטרת. היא אמרה לנאשם להתרחק מהמתלוון, ולאחר מכן הגיעו על קר שאינה עונה לשיחותיו. החל הגיע כל הלילה הביתה, למחירת הגיע אחיה^z, פתח בחזקה את הדלת, וצעק עליה על קר שאינה עונה לשיחותיו. החל לגדפה במילימ בוטות. הנאשם הגיע הביתה מסומם, מזיע ומסריך. התפתח ריב, שגם המתלוון היה מעורב בו. הנאשם משך בחולצתה. הריבים צלחת על המתלוון וריצה לזרוק עליו. איים שיישבר את הטלפון שלו, טען שלא הינה לו אוכל. תפס אותה בחולצתה. היא התישבה לקלפל כביסה, הנאשם התקרב אליה, המתלוון אמר לו להתרחק ממנה והנאשם גידף אותו. המתלוונת נלחזה והתקשרה למטרתה. הנאשם היה מכור לסמים, נכנס ויצא ממרכז הגמilia. הנאשם ניסה להרימ לעברה בקבוק קולה וריצה להעיפו (עמ' 22). אמרה לנאשם להיזהר עם הבקבוק. הנאשם הטיח צלחת על השולחן. היא הקליטה חלק מהאיירוע באמצעות הטלפון הניד שלו, לאחר שחברתה לעובודה לימדה אותה כיצד לעשות זאת (עמ' 22). המתלוונת הפנתה להקלטה והעידה שהנאשם שמע מאיים שיירוס לה את הטלפון הניד. הנאשם איים עליה שייקbor אותה חייה ושירוג את המתלוון. היא התקשרה למטרתה (עמ' 25). הנאשם נעל את הדלת, לקח סcin ועמד עם הסcin. המתלוון אמר לנאשם "אבא מה אתה עוזה", אז הנאשם שם את הסcin בגומי של תחתונו ויצא מהבית. המתלוונת הדגימה את הנפת הסcin. הנאשם איים שיירוף את הבית. הנאשם רצה קודם לכך את הבית כדי להחזיר חובות לשוק האפור (עמ' 26). המתלוונת הכירה את הנאשם, לפני כ- 20 שנה, בעת她们 השתמשו בסמים ונגמלו. הנאשם חזר להשתמש בסמים. באירוע באישום השני, שמעה את הנאשם מאיים על המתלוון שריצה אותו, היוות שהזמן משטרת (עמ' 27, ש' 8-7).

ביקורת הנגידית המתלוונת כי היו עוד מקורי אלימות שעלהם לא התלוונת במשטרת (עמ' 28-27). לדבריה, אהבה את הנאשם, על אף שהיא אלים. הסבירה כי באחת התלונות מסרה שהיא מרגישה אישת מוכחה "מטאפורית", מוכחה נפשית ופיזית והייתה חשופה לאלימות מילולית (עמ' 28). המתלוונת אישרה כי בעבר הורשעה בעבירות אלימות נגד ילדיה, ובעברה הlixir טיפול (עמ' 29). הסבירה כי הנאשם מבקש להתגרש כדי למוכר את בitem ולהסביר את חובותיו (עמ' 34). המתלוונת הסבירה כי בקשתה לצלג הגנה בבית-המשפט למשפחה נדחתה, והואיל ולא הציגה מסמכים רלוונטיים (עמ' 35). הבהירשה שהסתואציה באישום הראשון הייתה מבוימת (עמ' 36). המתלוון לא ידע שהיא מקלטה (עמ' 36). חלק מהריב, כולל החלק שבו הנאשם תפס בחולצתה, היה לפני שהחלה להקליט (עמ'

73). העידה שהנאשם הナイף את הסכין. לדברי המתלוונת, שומעים את רעש זריקת הצלחת, והנאשם שבר צלחת באירוע באישום הראשון (עמ' 38, ש' 12). הנאשם אף ניסה להטיח בה בקובוק קולות מזוככיות (עמ' 38). האמירה של הנאשם לבן "אם אתה גבר, נרד למטה ונלך מכאן" אינה מופיעה בהקלטה. המתלוונת הכחישה שאמרה למתלוון "תענה לו", והעידה שאמרה לבן "אל תענה לו" (עמ' 39, ש' 3). בהמשך הזמינה משטרה (עמ' 41).

בנוגע לאיורע מיום 15.8.14 (אישור שני) העידה המתלוונת בחקירה הנגידית, כי הנאשם התקשר למשטרה, וכן המתלוון התקשר אליה ו אמר כי הנאשם זרק עליו כסא בראש (עמ' 41, ש' 25). היא הגיעו ושמעה את הנאשם אומר למתלוון שישחט אותו בגל שהזמן משטרה (עמ' 41, ש' 27-26). המתלוונת הוסיפה שב הקלטה מיום 10.9.13 נשמע הנאשם מכנה את המתלוון "מלשין", הוואיל והמתלוון הזמין את המשטרה באירוע מיום 15.8.14.

המתלוונת הסבירה את המשמר שבו הסתיימה העסקתו של הנאשם (נ/4), בכך שהמעסיק של הנאשם התקשר אליה בתקופה שבה הנאשם "נפל לסמים", לאחר שנעלם לארבעה ימים בשל השימוש בסמים. המעסיק שלו חיפש אותו, והיא סיפרה לו שהנאשם משתמש בסמים.

9. **הגוש דוח פועלה שרשם رس"ל יהונתן מלכי** מיום 10.9.13 (ת/2). הוא הגיע למקום עם שוטר ומתנדב. עלו לדירה, שם פגשו את رس"ל קארין אושר. קארין מסרה שהנאשם מעוכב ושיקחוו לתחנה. הנאשם היה נסער, צעק שרעיתו עושה לו בכונה ומעיליה עליו דברים, והראתה להם פרוטוקול בית-משפט לפיו אינו מעשן סמים.

10. **הגוש דוח פועלה שרsuma رس"ל קארין אושר** מיום 10.9.13 (ת/3). היא הגיעו למקום עם מתנדב. בפתח הבניין הבחינה באדם נסער שצעק לעברה: "זה אני" מסר כי רعيיתו רוצה להרחקו שוב מהבית, וכי הם בהליך גירושין. עלו לדירה וחו ברו למתלווננים. החלו צעקות בין המעורבים והשוטרים הפרידו. המתלוונת מסרה שהנאשם הגיע לאחר שנעדר משעה 12 בלילה מהבית, נכנס לחדרה והחל לצעק ולגדף, תפס בחולצתה ואימע עליה. היא התקשרה למשטרה. כאשר הבין זאת, נעל את הדלת, תפס סכין והכנסה לתחתו, ואמרה: "אני ארצת את כולם". הבן היה עד לאירוע וגם עליו אינם הנאשם. הנאשם עוכב. הסכין נתפסה.

11. **הגוש דוח פועלה שרsuma رس"ל יוסף בורגר** מיום 15.8.13 (ת/7). השוטרים הגיעו למקום וראו כסא זרוק על הרצפה, וכן חלק של פלסטיק שבור. החלו לדבר עם המודיע ואמו. הנאשם נכנס לדירה כאשר הוא נראה נסער ומציע. החל לצעק. השוטר ביקש ממנו להירגע, אך הנ"ל המשיך לצעק עבר הילד, ואמר "אתה מקהל את אמא שלך". השוטר נכנס עם הנאשם לחדר, ושאל אותו מה קרה. הנאשם מסר שהוא ויכוח מילולי עם בנו, על כך שהבן לא נזען כבוד לאמו ומקהל אותה, אמר שהכיסא נפל ושהבן הפיל את הכסא. הנאשם ביקש לлечת לש吐ות, השוטר אפשר לו, והנאשם שוב החל לצעק על הילד "אתה תראה מה זה", "אתה מקהל את אמא שלך". השוטר ביקש ממנו שיפסיק לצעק והודיע לו על עיקובו. השוטר שוחח עם המתלוונת שמסרה כי הנאשם אמר למתלוון: "אל תדאג, אני אשחט אותך, אתה תמות שהזמן משטרה".

12. **הגוש דוח פועלה שרsuma رس"ל רבקה ישעיהו** ביום 15.8.13 (ת/8). היא הגיעו למקום, שוחחה עם המתלוון, שמסר כי בצהרים התגלו ויכוח עם הנאשם, שבעבר השתמש בסמים. הנאשם זרק עליו כסא ואיים לרצחו. הנאשם ברוח מהמקום טרם הגעת השוטרים. במהלך תחקור המתלוון, הגיע הנאשם לדירה והחל לצעק. השוטרים ניסו להרגיעו, כאשר היה מזיע ועצבני, דבר עם השוטרים בקול רם, ואף צעק עבר המודיע. בתקoor הנאשם, טען כי הם סובלים מהמתלוון, וכי הוא מקהל את המתלוונת. הנאשם טען שלא זרק כסא, על אף שכלל לא נשאל על כן. השוטרת גבתה תלונה מהמתלוון, אשר מסר כי הנאשם ירך עליו, זרק עליו שני כסאות ואיים לרצוח אותו. הנאשם עוכב.

13. **הגוש תקילטור הקלטה** שביצעה המתלוונת לאיורים באישום הראשון (ת/11), וכן תמליל של ההקלטה
עמוד 4

(ת/12). על-פי האמור בהקלטה, הנאשם מגדר את המתלוננת. טוען שהיא לא עונה לשיחותיו, ולא הינה לו אוכל (ת/12, עמ' 1). במסגרת השיחה מגדים הנאשם והמתلونן זה את זה. הנאשם אמר למתלוןן "אתה לא תחיה דקה" (ת/12, עמ' 6, ש' 39-37). הנאשם איים על המתלוננת שאם לא תענה לו לשיחת הטלפון, מכשיר ה"אייפון" שלו "הולך" (ת/12, עמ' 9, ש' 39-38), והוסיף "אני מבטיח לך שלא יהיה לך טלפון" (עמ' 11, ש' 15), "אם לא אז לא קוראים לי עקיבא" (עמ' 11, ש' 19) "לך לא יהיה טלפון, כל עוד אתה לא עונה לטלפון" (ת/12, עמ' 11, ש' 25). הנאשם ביקשה מה הנאשם שיזהר עם הבקבוק, וה הנאשם הוסיף שיעיף לה "את זהה" (עמ' 13, ש' 35-36). הנאשם דפק על הדלת (ת/12, עמ' 14, ש' 6).

גרסת הנאשם בחקירה

14. **הוגשה הודעת הנאשם בחקירה מיום 15.8.13** (לאישום השני) (ת/9). בחקירהו הבהיר את המעשים. טען שבנו קילל. היה אמרו לבוא עמו לשיעור נהיגה ורצה לצאת לקנות סיגריות. המתلونן ביקש שייחכה משם שיש לו שייעור נהיגה ועמד ליד הדלת, הנאשם מסר לו שאין דבר כזה והוא יצא, הבן הניח כסא שייחסם את הדלת, הנאשם חזז את הכסא כדי לצאת, וזהו. לא יrisk, לא איים ולא השליך את הכסא. המתلونן עמד וחסם את דלת הכניסה, והintendent חזזו עם גופו מבלי לגעת בו, כדי לצאת. כשחזר ראה את הכסא הפוך, וכנראה שהבן הפרק אותו. המתלוננת כלל לא הייתה בבית.

15. **הוגשה הודעת הנאשם בחקירה מיום 10.9.14** (לאישום הראשון) (ת/10). בחקירהו הבהיר שתקף. טען כי המתלוננת מעיללה עליו. הפנה לפרוטוקול שבו השופטת צינה שאין ראייה לכך שהוא מושתמש בסמים. טען שמדובר לא נהג באלימות. טען שרעיתו הגישה את התלונה, משומ שאיינו מוכן להעביר את הבית על שמה, ושהמתلونן אמר לו שפעם קודמת "תפר לו תיק" של חמישה ימי הרחקה, וכעת "תפר לו תיק" של חדש הרחקה. באותו יום, ברגע שהגיע הביתה, רעליתו ובנו החלו לדפוף, וניסו להティיש אותו כדי שיישוטר על הבית ויעזוב. המתלוננת לפני ארבע שנים כתה את הילדים ונשפטה על כך. הנאשם הבהיר שאיתם. טען שהוא הזמן משטרה, כי אין יכול להתמודד עם בנו שמקללו אותו ללא הרף. הבהיר שימושם בסמים. נשאל מדוע בהיותו מעוכב בתחנת המשטרה השטולל בתא המעצבים וצעק, סירב לשבת במקום ולא הקשיב להוראות השוטרים, והשיב שהוא מתנצל וمبקש סליחה, היה בסערת רגשות (ת/10, ש' 39).

פרשת ההגנה

16. **ה הנאשם העיד להגנתו**. לדבריו, המצב בבית לא היה טוב. הוא פוטר מעבודתו בגלל שהמתלוננת שוחחה עם מעסיקו (עמ' 48). ביום האירוע באישום השני (15.8.), הוא הבטיח למתלוןן שייקח אותו לשיעור נהיגה, הנאשם הודיע שהוא הולך לקנות סיגריות, והמתلونן התישב ליד הדלת כדי למנוע מההintendent לצאת. הנאשם חזז אותו עם הכסא, פתח את הדלת ויצא. כשחזר ראה את המשטרה בבית וכיסא הפוך (עמ' 48, ש' 28-32). הבהיר שאיתם על המתلونן. הבהיר אף את המעשים באירוע שבאיםו הראשון, והוא התקשר למתלוננת כדי לשאול אם יש אוכל, לאחר שחזר הביתה שלא עונה לטלפון שלו, והמתלוננים החלו להזכירו, כדי לתפר לו תיק (עמ' 49). מעולם לא התנהג באלימות. הוא התקשר למשטרה באירוע ביום 10.9.13. הוא צעק באירוע אר לא התנהג באלימות. לא השתמש בסמים בתקופה הרלוונטית (עמ' 50). הבהיר שנintel סcin (עמ' 51). הנאשם אישר כי במועד שבו נכתב הפיטורי שלו (2012) היה במוסד גמילה (עמ' 55, ש' 16-17).

בחירתו הנגדית טען הנאשם כי באירוע מיום 15.8.13 (אישום שני), החיז את המתلونן בעת שזה ישב על הכסא. הנאשם אמר לשוטרים על הכסא, בטרם נשאל, וטען כי השוטרים משקרים (עמ' 52, ש' 27-31). באירוע מיום 10.9.13 (אישום ראשון) חזר הביתה עצבני, משומ שהמתלוננת לא ענתה לו לטלפון. המתלוננת גם לא מבשלה

ולא מנקה (עמ' 53, ש' 13-12). הנאשם אישר שאיים לשבור לה את הטלפון (עמ' 54, ש' 2-1). לטענת הנאשם המתלוננת מעיליה עליו כחלק מהליך הגירושין ביניהם (עמ' 4). הנאשם אישר שיתכן שהשתמש בסמים באפריל 13' (עמ' 55, ש' 27-29).

17. **הוגש פרוטוקול בית-המשפט בצו הגנה** מיום 22.8.13, שבו לאחר דיון במעמד הצדדים, נדחתה בקשה המתלוננת לצזו הגנה, ונקבע כי לא הובאו בפני בית-המשפט ראיות כי הנאשם משתמש בסמים, וגם לא לטענת אלימות (נ/1).

18. **גב' א ש** העידה בבית-המשפט (עמ' 45). היא חברה של המשפחה. שמעה שהמתלונן אמר "שיתפור" לנאם TICK. עוד שמעה את המתלונן מתייחס בנאש טענות על דברים מסוימים שהוא כדי לממן את רכישת הסמים.

בחקירתה הנגדית מסרה גב' ש כי היא ידעה על התלונה בתקופה הרלוונטית. היא לא פונתה למשטרה כדי למסור את המידע האמור שברשותה (עמ' 46). לא זכרה אם אמרה זאת בשלב המעצר, אם לאו (עמ' 47, ש' 4). העודה תיארה כיצד המתלוננת גרמה לפיטורי הנאשם מעובdotו. המתלוננים אינם בקשר עמה (עמ' 48).

במאמר מוסגר יצוין, כי במהלך פרשת התביעה, נרשמה העירה לפיה גב' ש עמדה מחוץ לאולם, ונתבקשה לעזוב את המקום, ולא להאזין מחוץ לדלת למתרחש באולם (עמ' 13, ש' 24-25).

19. **הוגש גזר הדין שבו הורשעה המתלוננת** בשנת 2010 בעבירות אלימות כלפי ילדיה (נ/2).

20. **הוגש הודעת המתלוננת** במשטרה בעת שנחקרה כחשודה בעבירות אלימות כלפי ילדיה; הודעתה מיום 7.7.13 שבה התלוננה המתלוננת על הנאשם, אך לא ייחסה לו מעשי אלימות (9.7.13) (נ/3).

21. **הוגש מסמך אשר כולל הודעה מהמעסיק של הנאשם** מיום 27.9.12 לפיה בהמשך לבקשתו, וכי שהובחר על-ידי רعيיתו, הנאשם סובל מבעיות רפואיות אוישיות, ומכאן שבויות אלו אין אפשרות לו לתקן בעובdotו, והוא מבקש להפסיק את עובdotו. לפיכך, החברה משחררת אותו מתפקידו (נ/4).

דין והכרעה

מהימנות ומשקל

22. **גרסתו של המתלונן, בנו של הנאשם, עשתה רושם מהימן.** נזכר שהמתלונן, בן 18, התקשה לעמוד ולהעיד מול אביו בבית המשפט, בכיה לא מעט במהלך עדותו (עמ' 6, ש' 19; עמ' 8, ש' 13; עמ' 18, ש' 14), התמודד עם הפרעוטיו והערותיו החוזרות ונשנות של הנאשם במהלך העדות (עמ' 12, ש' 21; עמ' 14, ש' 20; עמ' 18, ש' 3-1), ואף על פי כן עמד על גרסתו והתמיד בעדותו. המתלונן אף התמיד בגרסהו בחיקירתו הנגדית כאשר ב'כ' הנאשם הטייח בו שוב ושוב שהוא משקר בעדותו (למשל, עמ' 9, ש' 10-8). אף אם היו סתיות מעטות בגרסהו, כגון בשאלת אם שבירת הצלחת הייתה באירוע הראשון או השני (עמ' 14, ש' 17-24), או אם הנאשם הניף את הסכין (עמ' 16, ש' 18-24), הרי שאין מדובר בסתיות אשר יורדות לשורשו של עניין. נזכר כי המתלונן לא העיד מטור אינטראס כלשהו, אלא סיפר על הדברים כפי שראה ושמע אותם. גם אם קיימים סכ索ר גירושים בין הנאשם לבין המתלוננת, נזכר כי עדות המתלונן לא הושפעה מכך, ולא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה המתלונן סיעע בידי המתלוננת להפليل את הנאשם על לא עול בכפו, בשל ענייני רכוש שבין המתלוננת לנאם. לפיכך, יש ליתן בעדותו אמון מלא.

23. **גרסת המתלוננת עשתה רושם מהימן.** העדות הייתה קוהרנטית, ברורה ומלאה. גם היא, כמו המתלונן,

נאלוaza במהלך עדותה להתמודד עם העורוטו, עלבונוטו ("חולת נפש"; "סוחרת סמים") והפרעוטו של הנאשם לעדות (עמ' 22, ש' 24, עמ' 9-10; עמ' 14-18, ש' 26, עמ' 14; עמ' 35, ש' 5-6; עמ' 36, ש' 3-4; עמ' 31, ש' 39, עמ' 39; ש' 4-5; עמ' 16-17, ש' 40, עמ' 29-28; עמ' 41, ש' 4-5). אף על פי כן עמדה על עדותה ועשה רושם מהימן. לא שוכנעתי מטענת ההגנה, לפיה המתלוננת בימה את האירוע המוקלט שבאים הראשון או שהעלילה על הנאשם עליילת שווה. בהקשר זה יש לציין כי ניכר שהמתלונן עצמו כלל לא ידע על ההחלטה, ובשל כך אף לא נזהר בלשונו וגידף במהלך ההחלטה את הנאשם. דווקא העובדה שהמתלוננת לא עדכנה את המתלונן על ההחלטה, תומכת בכך שלא בימה את הסיטואציה. נמצאו אמנים סטיריות מסוימות בגרסת המתלוננת, ואולם אין מדובר בסתירות היורדות לשורשו של עניין, ואשר מתקיימות את מימונות. כמו כן, לא שוכנעתי שיש בסיס לקבל את טענת ההגנה שהמתלוננים "תרפו" תיק לנאים כדי לזכות בדירה.

עם זאת, סבורני שיש להתייחס בזיהירות לגרסת המתלוננת. זאת לאור מספר שיקולים:

א. טענת המתלוננת בעדותה כי הנאשם הניף את הסכין לעברה, בניגוד לגרסתה במשפטה (עמ' 37, ש' 18-28).

ב. טענת המתלוננת במשפטה שהיא אישעה מוכה "מטפورية" בעוד שלדבריה הנאשם היה אלים מבחינה פיזית (עמ' 28 והשוו נ/3, הودעת המתלוננת מיום 13.9.7.13)

ג. סכוסר הגירושין בין הנאשם למתלוננת, אשר אף כולל ענייני רכוש, לצד העובדה שיתכן שנאמר למתלוננת על-ידי עורך-דינה במהלך הגירושין, שהרשעת הנאשם בדיון עשויה להיות בעלת השפעה על ענייני הרכוש (עמ' 34, ש' 14-16).

ד. דברים שאמרה המתלוננת למשכנוקו של הנאשם הובילו בעבר לפיטורי (נ/4).

לאור זאת,מן ראוי להתייחס בזיהירות לגרסתה, ולקבלת בכופף לחיזוק ראייתו, כגון: ההחלטה או עדות המתלונן, אם כי לא נדרש שהחיזוק יתיחס לכל פרט ופרט מעדות המתלוננת.

24. **גרסת הנאשם לא עשתה רושם מהימן.** ניכר מהאירועים שהנ帀ה היה נסער והתקשה לשלווט בתנהגו. גם במהלך הדיונים בבית-המשפט התקשה הwitnesseה הנ帀ה עד מאד לשלווט בתנהגו (עמ' 18, ש' 1-3; עמ' 24, ש' 14-15; עמ' 24, ש' 28; עמ' 14, ש' 36, עמ' 5-6; עמ' 36, ש' 2-4; עמ' 30-31, ש' 39; עמ' 39, ש' 16-17; עמ' 40, ש' 4-5; עמ' 28-23, ש' 16-18; עמ' 21, ש' 20; עמ' 22, ש' 7; עמ' 24, ש' 16-18; עמ' 26, ש' 15-16; עמ' 35, ש' 7-8; עמ' 36, ש' 21; עמ' 20-21; עמ' 39, ש' 8-6).

25. טענותו של הנאשם בחקרתו ובעדותו בבית המשפט ביקש לאישום השני, לפיה רק ביקש לצאת מהבית, המתلون מנע ממנו, והנ帀ה חיזז את הבן, יצא מהבית וכשחזר מצא את השוטרים בבית, אינה מתישבת עם מצבו הנפשי הנסער עד מאד של הנאשם בעת שהשוטרים הגיעו למקום, כשהנ帀ה עלה עמו לדירה והתקשה לשלווט בתנהגו, תוך שצעק על הבן, חיזע והיה נסער (ת/7-ת/8). גם טענותו לגבי האישום הראשון, לפיה המתלוננים מעיללים עליו (ת/10), אין מתישבות עם התנהגו לאחר ההחלטה, כשבחקירתו הודה בכך שהשתולל בתא המUBLIC, צעק ולא הקשיב להוראות השוטרים (ת/10, ש' 39). התנהגו הסוערת של הנאשם אינה מתישבת עם טענותיו.

בחקירהתו הראשית התייחס הנאשם בהרחבה דוקא לאירועים קשורים לכתב האישום. בחקירהתו הנגדית עלה כי קיימת סתירה בין גרסתו בחקירה, לפיה באירוע מיום 15.8.13 הוא היזז את המתלוון בעת שזה עמד וחסם אותה (ת/9, ש' 10), לבין עדותו בבית-המשפט, לפיה היזז את המתלוון בעת שזה ישב על כסא וחסם את הדלת (עמ' 51, ש' 24). הנאשם לא ידע להסביר את הסתירה בגרסהו. באופן דומה, הנאשם טען כי השוטרים משקרים כשכתבו בדוחות הפעולה שלהם שהוא הפנה אותם לכיסא בטרם נשאל על כך (עמ' 52, ש' 31-27). לא ניתן לקבל את טענתו זו של הנאשם. דוחות הפעולה הוגשו בהסכמה, ולשוטרים אשר רק הגיעו למקום ורשמו את אשר ראו, לא היה שום אינטרס באירוע.

כמו- כן, במהלך עדות המתלוונים, ניסתה ההגנה לטען שגרסת המתלוונים שקרים בכל הנוגע לכך שבשנים האחרונות היה הנאשם במושך גמילה. כך למשל, הוצאה למATALON הטענה שהנאטם נקי כבר 20 שנה (עמ' 9, ש' 10), וכן הوطחה במתלוונת הטענה שעודותה לפיה הנאשם היה בגמילה בתקופה שבה נשלח אליו מכתב הפיטורין (נ/4) אינה נכונה (עמ' 43, ש' 27). לעומת זאת, בחקירהו הנגדית, הודה הנאשם שאכן היה בגמילה בתקופה שבה נשלח אליו מכתב הפיטורין (עמ' 55, ש' 16-17), אם כי טען שהῇ גמילה על אף שהיא נקי מסמים (עמ' 55, ש' 21-22). הנאשם גם אישר, בחצי פה, כי היה בגמילה באפריל 2013 (עמ' 55, ש' 29-28). נראה כי האמור לעיל, תומך בגרסה המתלוונים ומהליש את גרסת ההגנה.

בxicomo של דבר, עדות הנאשם לא עשתה רושם מהימן.

27. נתתי דעת**י לפרוטוקול צו ההגנה** שבו בית-המשפט לענייני משפחה, לאחר דיון במעמד הצדדים, ביום 22.8.13, דחלה את בקשה המתלוונת לצו הגנה, וקבע כי לא הובאו בפני בית-המשפט ראיות כי הנאשם משתמש בסמים וגם לא לטענת אלימות (נ/1). החלטת בית-המשפט לענייני משפחה משקפת נאמנה את הראות שהובאו בפניו באותה בקשה לצזו הגנה, ואולם אין החלטה זו מחייבת את בית-המשפט בהליך זה, ומובן הדבר כי הראות שהובאו בתיק זה לא הובאו בפני בית-המשפט לענייני משפחה באותו הליך. זאת בפרט לנוכח העובדה שהאירועים באישום הראשון התרחשו לאחר החלטת בית-המשפט בצו הגנה, ואילו באירועים באישום השני המתייחסו הינו המתלוון, אשר כלל לא העיד בפני בית-המשפט לענייני משפחה, ומכאן שלא היו בפני בית-המשפט לענייני משפחה ראיות של ממש בקשרו.

28. כמו- כן, לא שוכנעתי כי יש לקבל את גרסהו של **גב' ש**, בכל הנוגע לטענותה שהמתלוון אמר לה שבכוונו לתפור תיק לנאים. מדובר בגרסה מגמתית וככשה, אשר לא הוצאה במועד הרלוונטי. סבירני כי הודה ניסתה לגונן על הנאשם, לסייע לו ולהסביר את פניו המתלוונים, ואולם לא שוכנעתי כי הדברים האמורים נאמרו על-ידי המתלוון.

אני עיר לך שהמתלוון הכחיש שאמר שהוא "יתפור" תיק לנאים, ואילו כאשר הוצאה לו השאלה האם אמר זאת לאביבה שהרבני, לא הכחיש את הדברים באופן ברור (עמ' 11, ש' 1-7). ואולם שוכנעתי מעדות המתלוון כי עדותו בכל הנוגע לאישומים מהימנה, וכי אין מדובר בעילה שהעליל על הנאשם.

לאור האמור לעיל, אני מקבל את גרסת המתלוונים ודוחה את גרסת הנאשם.

האישומים והעבירות

30. לאור כל האמור לעיל, **באישום הראשון** קיימת גרסת המתלוונים אשר נתמכת בהקלטה. בנסיבות אלה הוכיחה ראשית עבירות האיים בכל הנוגע לכך שהנאטם איים לשבור את הטלפון הנייד של המתלוונת. לגבי האישום הראשון בכללתו, אני מקבל את טענת ההגנה לפיה מדובר בתוכן "شبימה" המתלוונת כדי לטעון פח לנאים. המתלוונת אמונה הקליטה חלקים מן האירוע, אך כאמור לעיל, העובדה שהמתלוון לא ידע על ההקלטה תומכת בכך

שלא תכינה זאת מראש. כמו כן, מהזינה להקלטה נראה כי המתלוונת אומרת לנאשם "אל תענה לו". המתלוונת הכחישה שאמרה למתלוון "תענה לו", והUIDה שאמורה לבן "אל תענה לו" (עמ' 39, ש' 3). עם זאת, לא בכל האירוע המתלוונת תרמה להרגעת הרוחות. סבורי כי שמייעת ההחלטה אינה תומכת בעמדת ההגנה.

31. על אף האמור לעיל, לא שוכנעתי כי הנאשם איים לזרוק צלחת על המתלוון ואמר לו: "אם אתה גבר,boa nerd lemata vnelr mokot". לפי כתוב האישום דברים אלה נאמרו לכואורה בעת שהנאשם החזיק את הצלחת בידו ואיים לזרוק את הצלחת. לדברי המתלוונת בעדותה בחקירה הנגידית, שומעים בקלטת את אירוע הצלחת, כלומר אירוע הצלחת הוקלט, ואף על פי כן לא שומעים בהקלטה את הדברים לפיהם לכואורה אמר הנאשם "אם אתה גבר,boa nerd lemata vnelr mokot". לפיך, יש לזכות את הנאשם מאיום זה.

32. כמו כן, לא שוכנעתי שיש להרשיע את הנאשם בגין ליפוי הנאשם נטל סכין מטבח והכניסה מאחורי גבו בגומי התחתוניים, ואמר "אני ארצת את כולכם". המתלוונת בבית-המשפט הוסיפה על הדברים שאמרה במשטרה וטענה שהנאשם הניף את הסכין (עמ' 25, ש' 18). מדובר בטענה כבושא, אשר אין שום הסבר לcabishata. בהקשר זו החוששתי שהמתלוונת הפריצה בעדותה כדי להשחרר את פניו של הנאשם. מכאן, שלא ניתן לקבל את עדות המתלוונים בכל הנוגע לסכין, ואף לא ניתן להרשיעו באינויים בכלל הנוגע לסכין כמתואר בכתב האישום.

33. כמו כן, לא שוכנעתי כי הכוח האיום אשר נאמר לכואורה לאחר סיום ההחלטה. בשלב סיום ההחלטה, לכואורה נרגעעו הרוחות והמתלוונת אף חלה "לקפל כביסה", ומכאן שנותר ספק סביר אם בשלב זה חזר הנאשם ואיים.

34. מכאן, שלבבי ארבעת האינויים המפורטים באישום הראשון, הוכחה המאשימה מעבר לספק סביר איום אחד (לשבור את הטלפון הנייד של המתלוונת), ולא הוכיח מעבר לספק סביר שלושה מעשי איום אחרים.

35. **באישור השני**, הוכח האמור בכתב האישום, לאור גרסת המתלוון אשר נתמכת בעדות המתלוונת. אין ביכולתי לקבל את טענת ההגנה לפיה גרסת המתלוון לפיה פחד מהנאשם עומדת בסתריה לכך שנעל את הדלת וניסה למנוע ממנה לצאת מן הבית. המתלוון אכן רצה שהנאשם יישאר בבית, כפי שהעיד בית-המשפט, ובairaou שבאישור הראשון המתלוון אף לא חש לגדר את הנאשם, ואולם ניכר כי במקביל המתלוון חשש מהנאשם, והדברים נראו על פני המתלוון בעודו בעדותו.

בהקשר זה הפניה הגנה אף לסתירה בין תצהיר שלכואורה הגישה המתלוונת בהליך אחר, ואולם ההגנה בחרה שלא להגיש את התצהיר האמור, ומכאן שלא ניתן לייחס משקל של ממש לסתירה האמורה (ע"פ 10/7702 כהן נ' מדינת ישראל (29.5.14)). ממילא, המתלוונת לא הייתה עדת ראייה לחילקו הראשון של האירוע, וככל שהצהירה על דברים בהקשר זה, הרי שהצהירה על דברים מפי השמועה שאמר לה המתלוון, ומכאן שלא ניתן לייחס להם משקל רב.

לא שוכנעתי כי באישום זה פעל הנאשם בلتוי מידתית, וכללה אלימות של ממש ואף השלתה כסא לעבר המתלוון ואינויים על חייו. לא תגבותה הנאשם הייתה בלית מידתית, וכך שוכנעתי כי ההחלטה על צאת החוצה.

36. לפיך, הוכיחו העבירות שבאישור השני מעבר לספק סביר, הן מבחינת היסוד העובדתי והן מבחינת היסוד הנפשי.

הרשעה בעבירה שונה או נוספת לפי סעיף 184 לחס"פ וחוטי דברים

.37. במהלך עדויות המתלווננים ובמסגרת ההחלטה על מעשים נוספים אשר ביצע הנאשם לכוארה במסגרת האישום הראשון, המאשימה בבקשת להזהיר את הנאשם לפי סעיף 184 לחס"פ ברגע למעשים אלה. בסופו של דבר, שוכנעתי כי יש מקום להרשיע את הנאשם בעובדות נוספות שאינן חלק מכתב האישום. לעניין האIOS תורן כדי הנפק הבקבוק (ת/12, עמ' 13, ש' 34-35), הרי שאין להרשיע את הנאשם באירוע זה, שכן הוא לא הוכיח מעבר לכל ספק סביר. לעומת זאת, ביחס לאמירה למTELION **"אתה לא תחיה דקה"** (ת/12, עמ' 6, ש' 37), יש להרשיע את הנאשם בעבירה של איומים. האIOS נשמע בבהירותה והוכיח כדבוי. התובנות על מכלול המעשים אשר נקבע שההaint ביצע מובילה למסקנה שאין מדובר בזוטי דברים.

סוף דבר

.38. **אשר על-כן, הנה קובע כדלקמן:**

- א. באישום הראשון, אני מזכה את הנאשם בשלוש עבירות של איומים, ומרשיע את הנאשם בעבירה של איומים.
- ב. באישום השני, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים.
- ג. ני מרשיע את הנאשם בעבירה נוספת של איומים, מכוח סעיף 184 לחס"פ.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 03 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.